

In memoriam Rinus de Jong

H.C.J. Wullink

In de vijftiger jaren fietste Rinus de Jong van zijn woonplaats Enschede naar Oldenzaal om op het Plechelmusplein de concerten van stadsbeiaardier Karel Borghuis bij te wonen. Al op jonge leeftijd was De Jong geboeid door klokken. Zo zelfs dat hij door Dick van Wilgenburg als beiaardleerling werd aangenomen. Nog werkzaam bij 'het zout' in Hengelo schreef hij in het tijdschrift van zijn werkgever een gedegen artikel over klokken. Vervolgens studeerde De Jong in Mechelen, het mekka van de klokkenspelkunst. Met volharding heeft hij zijn studie aldaar voltooid.

Uiteindelijk zou hij zich niet ontwikkelen tot een alom bekende beiaardier. Reeds vroeg had hij zich verdienstelijk gemaakt in de functie van documentalist van de Nederlandse Klokkenspelvereniging. In samenwerking met André Lehr en Romke de Waard publiceerde hij het naslagwerk *De zingende torens van Nederland*. Als geen ander kende hij de klokkengeschiedenis. Gedurende vele jaren heeft hij met grote nauwkeurigheid braakliggend terrein in kaart gebracht, daarbij niet schromend de hulp van anderen in te roepen.

Anderzijds was hij steeds bereid anderen op ruimhartige wijze behulpzaam te zijn.

De Jong was van Friese afkomst, maar de meeste jaren van zijn leven woonde hij in Enschede. In 1965 schreef hij, geheel in de Friese taal, *Klokkenspullen yn Fryslân*. Zijn publicaties zijn verspreid over verschillende periodes, waarvan we noemen: *Gelders Oudheidkundig Contactbericht*, 't *Inschrien*, *Jaarboek Twente*, *Kamper Almanak*, *Klok en Klepel*, *de Mars*, *de Twentse Post en Ijsselakademie*. Daarnaast schreef hij *Klokkenspelkunst in Gelderland* (1975) en *Klokken in Vollenhove* (1994). De verschijning van zijn laatste publicatie, *De klokken van Ommen*, heeft hij niet meer mogen beleven. Een integer mens en een gedreven klokkenkenner is ons ontvallen.

P.S.: in *n Sliepsteen* nr. 46, p. 11-14 is De Jong's artikel: Luidklokken stadstoren Enschede te vinden. [red.]